

Skatteministeriet

20. december 2024
J.nr. 2024 - 8999

Til Folketinget – Retsudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 283 af 28. november 2024 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Betina Kastbjerg (DD).

Rasmus Stoklund

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for de juridiske muligheder for at indføre lønindeholdelse i sager, hvor en butikstyv pålægges et erstatningskrav?

Svar

Gældsstyrelsen kan foretage lønindeholdelse for de fleste krav, der har det offentlige som fordringshaver. Det gælder fx skatter, afgifter, bøder, kontrolafgifter, SU-gæld m.v. Det vil derfor kræve en lovændring, hvis et privat erstatningskrav pålagt en butikstyv skal kunne inddrives ved lønindeholdelse.

I forhold til den nødvendige systemunderstøttelse og administration af en sådan lønindeholdelse har jeg modtaget et bidrag fra Gældsstyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

”Gældsstyrelsens kerneopgave er at inddrive misligholdt gæld til det offentlige. Gældsstyrelsen inddriver gæld på vegne af ca. 850 offentlige myndigheder og et mindre antal private kreditorer, der udfører opgaver på vegne af det offentlige, fx trafikskaber. Gældsstyrelsen har nogle forskellige inddrivelsesredskaber. Det gælder bl.a. lønindeholdelse.

Gældsstyrelsen inddriver herudover af historiske årsager privat gæld i form af børnebidrag og ægtefællebidrag. Der er tale om et gældsforhold mellem private parter og af en helt særlig karakter, idet det vedrører forsørgelse af børn og tidligere ægtefælle. I disse sager bistår Udbetaling Danmark den bidragsberettigede både ift. opkrævning af krav hos den bidragspligtige og ifm. oversendelse til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, ligesom Udbetaling Danmark videreformidler inddrevne underholdsbidrag til den bidragsberettigede.

Gældsstyrelsen har igennem flere år arbejdet med at tilslutte alle de offentlige fordringshavere m.v. til det nye inddrivelsessystem. Det er et komplekst og administrativt tungt arbejde. De enkelte fordringshavere har således skullet gennemgå en længerevarende tilslutningsproces, hvor hver enkelt fordringstype har skullet gennemgås i samarbejde med Gældsstyrelsen, som stiller en række krav til de pågældende fordringshaveres kortlægning af krav, som skal overdrages til inddrivelse. Der skal redegøres for retsgrundlaget for disse krav, ligesom kravene skal opfylde en række dokumentations- og stamdatakrav for at sikre lovlig inddrivelse. Det forekommer ikke realistisk eller praktisk muligt at iværksætte et sådant tilslutningsarbejde for et større antal yderligere fordringshavere som fx private butiksejere. Gældsstyrelsens system for modtagelse og kvalitetssikring af fordringer er hertil ikke dimensioneret til at administrere et potentielt stort antal private kreditorer.”

Det er på den baggrund min opfattelse, at det ikke er hensigtsmæssigt eller administrativt og teknisk muligt at åbne for, at andre typer af privat gæld eller grupper af private kreditorer omfattes af den offentlige gældsinddrivelse. Det gælder også eventuelle ubetalte private erstatningskrav pålagt i forbindelse med dom for butikstyveri. Der ses således ikke at være særligt tungtvejende hensyn, der taler for, at erstatningskrav skal kunne inddrives af Gældsstyrelsen, idet sådanne krav allerede i dag kan inddrives via fogedretten. Det vil herudover være vanskeligt at begrunde, hvorfor der skal gælde særregler for visse typer af privat gæld frem for andre typer af privat gæld.